

عنوان مقاله:

مطالعه پدیدارشناسانه بحران هویت فرهنگی در معماری ابنیه مذهبی شهر تهران بعد از انقلاب اسلامی با تاکید بر روند شهرنشینی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی فرهنگی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 42

نویسندگان:

سعید امینی آخور - دانشجوی دکتری تخصصی معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

سحر طوفان - دانشیار گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران، نویسنده مسئول

لیدا بلیان اصل - دانشیار گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

بناهای مذهبی از عرصه های مهم و تاثیرپذیر از چالش های هویتی و فرهنگی است. هدف این پژوهش، شناسایی و علت یابی چالش های فرهنگی حاصل از پدیده شهرنشینی و بازنمود آن ها بر معماری ابنیه مذهبی شهر تهران در دوره پس از انقلاب اسلامی است. روش مورد استفاده در این پژوهش، استراتژی تحقیق کیفی، با روش پدیدارشناسی و با رویکرد هرمنوتیکی بوده و روش نمونه گیری (افراد) غیرتصادفی گلوله برفی بوده و روش انتخاب بناهای مذهبی غیراحتمالی می باشد. یافته ها حکایت از مهاجرت های بی رویه در طول دوره قبل و پس از انقلاب اسلامی در ایران، و متعاقب آن شکل گیری روند افزایشی شهرنشینی می باشد که در قالب مضامین اصلی، چون: ناهمگونی فرهنگی، تقابل فرهنگی و فلسفی، آشفتگی فرهنگی، تکثر فرهنگی و فقدان و بازتولید فرهنگی مورد بررسی قرار گرفت که موجب بروز بحران-های هویتی و فرهنگی و بازنمود آن بر معماری ابنیه مذهبی شهر تهران شده است. نتایج تحقیق، نشان می دهد در برخی از بناهای مذهبی تهران در دوره پس از انقلاب اسلامی و در اثر بروز این چالش ها چهره ای نامطلوب و آشفته و مغایر با فرهنگ دینی و بومی از آن ها به نمایش گذاشته است. جهت مهار بحران هویت معماری و چرخش به سمت و سوی طراحی معماری پایدار و دارای هویت در محدوده مورد مطالعه راهبردهایی از قبیل: تعادل، تولیدمحوری، انسجام، هویت مکان، سنت گرایی، تنوع جمعیتی، مشارکت اجتماعی و فرهنگ سازی پیشنهاد شد.

کلمات کلیدی:

هویت معماری، بحران هویت فرهنگی، مطالعه پدیدارشناسانه ابنیه مذهبی، شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529083>

